

[Udenrigsministeren]

Hvad angår traktaten, som vi skal tage stilling til, vil jeg gerne fastholde det helt centrale, at den forpligter os på ingen måde til at deltage i noget af det, der er undervejs nu. Når vi stemmer ja den 2. juni, har vi ikke dermed forpligtet os til hverken at blive medlem af Vestunionen eller at give Vestunionen en præcist defineret rolle.

Det, jeg bare gør, er, at jeg prøver at forklare de få – der som enegængere i hele Europa ikke tror, at Vestunionen betyder noget eller kommer til at betyde noget – at det svarer ikke til virkeligheden. Jeg littede opmærksomt til hr. Hans Hækkerups citat, og det, jeg fik ud af det, var, at man dér helt korrekt beskriver, at der var store vanskeligheder med at få den koordination i stand, men den kom i stand, jf. det, jeg beskrev i mit første svar – den kom i stand – men vist var det svært.

Og jeg vil også sige til hr. Trøjborg, at det er fuldstændig rigtigt, at Vestunionen hidtil ikke har spillet nogen afgørende rolle. Men i nogle konkrete situationer, og det er dem, jeg har trukket frem her, har den spillet en rolle, og det fortæller os noget om, hvad det er, den vil komme til at beskæftige sig med i fremtiden, og dermed er den ikke i dag en tom skal og vil specielt ikke være det i fremtiden; det er det, vi skal tage stilling til. Skal vi være med i den udvikling, eller skal vi ikke? Som led i diskussionen om det spørgsmål har jeg fundet det væsentligt at trække frem, at i virkeligheden, set ud fra traditionelle danske synspunkter, er det noget positivt, det, der sker, nemlig at man her inden for en fælles politisk ramme kan løse bl.a. nogle humanitære opgaver. Det synes jeg egentlig man skulle glæde sig over i stedet for at være sur og prøve at bortforklare det hele tiden.

Gade (SF):

Jeg synes, udenrigsministeren var så underlig bovlam i sit svar til mig. Det var, som om begejstringen for Vestunionen, som ellers strålede ud af de tidligere svar, forsvandt lidt her.

Der er måske nogle politiske grunde til, at udenrigsministeren ikke vil svare klart på spørgsmålet, men for en sikkerheds skyld vil jeg spørge en gang til: Er det sådan, at udenrigsministeren – som brænder for, at Danmark melder sig ind i Vestunionen – med den traktat, der ligger på bordet, har fået en bedre

chance for, at Danmark kommer med i en sammenkobling mellem EF og Vestunionen, og at vi dermed er med til at give mulighed for, at Vestunionen ikke bare bliver en tom skal, men bliver stærkere? Er det det, der er realiteten i det forslag, vi skal tage stilling til om nogle måneder?

Jørgen Estrup (RV):

Det er klart, at der er meget polemik fra udenrigsministerens og fra vores side i en debat som denne, det vil jeg ikke bestride.

Men jeg synes, den tjener et fornuftigt formål i og med, at den også kan bruges til at afklare, hvad der er facts i denne sag. Det er nyttigt at få sat udenrigsministerens version af den militære koordination over for de ting, som hr. Hans Hækkerup kan citere, og jeg tror måske, det ville være nyttigt, at vi fulgte denne sag op i Det Sikkerhedspolitiske Udvalg i Folketinget og fik en klarere redegørelse.

Det ville i den forbindelse også være nyttigt – når udenrigsministeren nu igen nævner de humanitære aktioner – at vi fik klarlagt, hvad der egentlig skete i forbindelse med Dubrovnik. Og jeg vil også bede udenrigsministeren svare på, hvad van Eekelen egentlig har sagt.

Hans Hækkerup (S):

Jeg synes absolut, det er en god idé at få foretaget en grundigere gennemgang af, hvad det egentlig er, WEU rent faktisk har koordineret. På baggrund af de svar, ministeren har givet her, føler jeg ikke, at der er blevet kastet stor klarhed over det. Er sandheden ikke, at WEU krampagtigt har forsøgt at spille en eller anden rolle, og at det faktisk hver gang er blevet til meget, meget lidt? Der har allerhøjest været tale om en eller anden form for politisk koordinering, men når man kom ned til den faktiske militære koordination, er det foregået på anden måde.

Jeg tænker også på det tredje eksempel, som ministeren nævnte, nemlig koordinationen i forhold til de WEU-lande, der deltog i det kurdiske område. Er sandheden ikke også her, at det ikke var WEU, men at man tværtimod bad WEU-formandskabslandet Frankrig om at koordinere den aktion, og at der altså heller ikke her var tale om nogen WEU-koordination i militær forstand?